

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517200333
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2517200333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Gabriely Briškovej, vo veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanému: K. Q., nar. XX. O. XXXX, bytom H. XXXX/X, D., o zaplatenie 20.972,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 12. novembra 2018 č. k. 18Csp/11/2017-167, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej a v časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. konanie v časti o zaplatenie 1.300 eur zastavil, II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol, III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 494, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „O. z.“, alebo „Občiansky zákonník“), § 261 ods. 3 písm. d/, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj „Obchodný zákonník“ alebo len „Obch. z.“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoB“).

Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o splátkovom úvere dňa 4.2.2014 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (Slovenská sporiteľňa, a. s.) a žalovaným, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 16.800 eur. Zmluva uzavretá medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a súčasne sa tento právny vzťah spravuje aj ustanoveniami ZoSÚ. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.9.2015 Slovenská sporiteľňa, a. s. oznámila žalovanému, že nastal prípad v zmysle bodu 8.1 písm. a/ Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. a banka týmto žalovanému oznámila, že vyhlásila ku dňu 29.9.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Zároveň vyzvala žalovaného na úhradu sumy 20.757,33 eur do 15 dní. Podľa pripojenej doručky bolo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti doručené žalovanému dňa 15.10.2015. Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobkyňa uzatvorili dňa 23.10.2015 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE (v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok je uvedená pohľadávka voči žalovanému).

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, pretože v danej veci neboli splnené predpoklady na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB. Zmluva o postúpení pohľadávok, ktorou banka mala postúpiť pohľadávku žalovaného žalobkyňi, bola uzatvorená

medzi bankou a žalobkyňou už dňa 23.10.2015. Je zrejme, že nebola dodržaná lehota 90 kalendárnych dní, ktorá je určená pre klienta na plnenie svojho dlhu, čím môže doceliť nepostúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. Žalobkyňa nepreukázala, že je nositeľkou hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, pretože nepreukázala platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť z dôvodu predčasného uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok pred uplynutím zákonom stanovenej lehoty 90 dní na plnenie žalovaným. Argumentáciu žalobkyne ohľadom odlišného dojednaní v zmluve považoval súd prvej inštancie za nedôvodnú vzhľadom na formulárové znenie zmluvy. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebol preukázaný základný predpoklad vyžadovaný zákonom na platné postúpenie pohľadávky od pôvodného veriteľa na žalobkyňu a preto žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v tomto spore.

V časti o zaplatenie 1.300 eur bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby podľa § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

V časti nároku na náhradu trov konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, vecne úspechom žalovaného v konaní v rozsahu 87,60 %, zohľadniac aj zavinenie žalovaného na zastavení konania. Pretože však žiadne trovy žalovanému nevznikli, nárok na ich náhradu mu nebol priznaný.

2. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe, alternatívne navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci ako i tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobkyňa poukázala na § 92 ods. 8, § 89 ods. 1 ZoB, čl. 10 zmluvy o úvere, bod 19.16 všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého klient výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky. Banka si so svojim klientom môže zmluvne upraviť práva a povinnosti odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov a zmluvné strany si v posudzovanom prípade dohodli vzájomné práva a povinnosti odchyľne od ZoB. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/145/2015, 11Co/11/2015, 11Co/206/2015, 19Co/2/2016, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017 a iné. Oznámenie právnej predchodkyne žalobkyne z 30.9.2015 spíňa náležitosti výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Z platobnej histórie bolo zrejme, že žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní. S názorom súdu prvej inštancie, že táto lehota plynie až po doručení výzvy sa nestotožňuje. Žalobkyňa predložila súdu výzvu z 9.9.2015, ktorá bola zaslaná dlžníkovi pred postúpením pohľadávky.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom názore, podľa ktorého žalobkyňa nie je v konaní aktívne vecne legitímovaná z dôvodu nedodržania podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, pre ktoré súd prvej inštancie považoval zmluvu o postúpení pohľadávok za absolútne neplatnú.

6. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá ZoB ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti

svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to i osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta.

7. Zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje vzťahy súvisiace s podnikaním bánk na území Slovenskej republiky s cieľom bezpečného fungovania bankového systému (§ 1). V ustanovení § 2 ods. 1 tento zákon definuje banku ako právnickú osobu so sídlom na území Slovenskej republiky založenú ako akciovú spoločnosť, ktorá má bankové povolenie (je osobitnou úverovou inštitúciou). Ustanovenie § 92 ods. 8 tohto zákona obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, avšak predmetom postúpenia môže byť peňažný záväzok klienta voči banke, s ktorým je nepretržite v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní, pričom sa tiež vyžaduje existencia písomnej výzvy na úhradu peňažného záväzku adresovaná klientovi.

8. Špeciálna úprava postúpenia pohľadávky vychádza z osobitného postavenia bánk, ktoré disponujú bankovým povolením. Keďže cieľom zákona je právna úprava pri zabezpečení fungovania celkového bankového systému, bolo žiadúce stanoviť pevné pravidlá pri postupovaní pohľadávok bánk na iné subjekty, ktoré nie sú bankami, aby nedošlo k obchádzaniu zákona o bankách (napr. s postúpením nespliatných pohľadávok bánk súvisí ich ďalšia správa, pritom poskytovanie úveru bánk a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou).

9. Ustanovením § 92 ods. 8 ZoB zákonodarca sledoval sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonom stanovené podmienky postúpenia, akými sú postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, aspoň 90-dňová lehota trvania omeškania, umožňujúce postúpiť bankovú pohľadávku, nepodporuje ani záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva. Striktne podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky, so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a neumožňujú odklon od pravidiel cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa (uvedené už odznelo v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove).

10. Ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 147/2017). Ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že k postúpeniu predmetnej pohľadávky došlo na základe zmluvy z 23.10.2015 (č. 1237/2015/CE) uzavretej medzi Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalobkyňou, čomu predchádzalo zosplatenie úveru ku dňu 29.9.2015 (oznámenie s výzvou doručené žalovanému 15.10.2015).

12. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nebola dodržaná podmienka následného nepretržitého omeškania žalovaného dlhšie ako 90 dní po doručení písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 ZoB. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala naplnenie zákonom stanovených predpokladov bankovej cesie podľa § 92 ods. 8 ZoB (v danom prípade zachovanie najmenej 90 dňovej lehoty nepretržitého omeškania žalovaného). Na uvedenom vo vzťahu k zachovaniu zákonnej lehoty 90 dní nič nemení ani výzva z 9.9.2015, ktorá sa navyše netýkala ani celej žalovanej sumy.

13. Podľa platného právneho poriadku nie je daná viazanosť už vydanými skoršími rozhodnutiami súdu prvej a druhej inštancie, pričom výkladom predmetného ustanovenia ZoB sa už zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 147/2017 s vyššie uvedeným záverom (viď najmä ods. 21 tohto uznesenia).

14. Pre úplnosť sa dodáva, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky, ako ani odchýlnou úpravou (od ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB) vzájomných práv a povinností zmluvných strán (veriteľa a dlžníka).

Vzhľadom na vyššie uvedené bola žaloba súdom prvej inštancie dôvodne zamietnutá pre nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní.

15. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2010 sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

16. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej ako vecne správne potvrdil, čo sa týkalo aj samostatnými námietkami nespochybného rozhodnutia o náhrade trov konania.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z dôvodu, že žalovaný sa do odvolacieho konania nezapojil (nevykonal žiaden procesný úkon), vznik trov na jeho strane nebol preukázaný, žalovanému preto náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.2.2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

18. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.